

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 51

เรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัวในทางที่ดี

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:	เด็กสามารถเรียนรู้การปรับตัวและสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีและมีมารยาทต่อกัน
ตัวชี้วัด:	เด็กสามารถแสดงออกได้ถึงทักษะการเรียนรู้ในการมีความสัมพันธ์ต่อกัน
สาระการเรียนรู้:	การสื่อสาร : เด็กสามารถสื่อสารภาษาคำพูด และภาษาท่าทางในการแสดงออก และนำเสนอตัวเองในทางบวก เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นในทางที่ดี ทั้งกับพระเจ้าในการนมัสการ และอธิษฐาน
กลุ่มอายุ:	9-11 ปี
หัวข้อหลัก:	การสนับสนุน
บทเรียน:	การพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัวในทางที่ดี
เวลาที่ใช้ในการสอน:	45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

1. เด็กสามารถบอกได้อย่างน้อย 2 หลักการในการบอกผู้อื่นให้เคารพพื้นที่ความเป็นส่วนตัวของเขาหรือเธอได้
2. เด็กสามารถยกตัวอย่างในการอนุญาตให้คนอื่นเข้ามาในพื้นที่ส่วนตัวของเขาหรือเธอได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. กระดานดำ
2. ชอล์ก
3. อ่างน้ำที่มีฟองสบู่เยอะๆ
4. ผ้าขนหนู หรือ เลื่อ สำหรับให้เด็กๆ เช็ดมือที่เปื้อนสบู่

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านและศึกษาบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
3. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ในการพัฒนาบุคลิกภาพ ที่จะช่วยให้พวกเขาได้มีประสบการณ์ในการมีความสัมพันธ์ที่ดีผ่านทางชีวิตของพวกเขา

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า :

1. ให้เด็กๆ มาอยู่รอบๆ อ่างน้ำที่มีฟองสบู่ ให้ทุกคนมองไปที่อ่างน้ำ
2. เด็กๆ เห็นอะไร ? (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)
3. มีฟองสบู่มากมายในอ่างนี้ ฟองสบู่บางลูกมองเห็นได้ง่าย บางลูกก็เล็กมาก อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าฟองสบู่นี้จะเล็กหรือใหญ่ ฟองสบู่แต่ละลูกก็อยู่แยกกันต่างหากอย่างชัดเจน
4. ครูจะให้เด็กๆ ได้ลองทำลูกบอลฟองสบู่ โดยให้ทุกคนทำวงกลมที่มีมือโดยการใช้นิ้วโป้งและนิ้วชี้ นำนิ้วทั้งสองให้มาอยู่ติดกันโดยทำเป็นรูปวงกลม จากนั้นจุ่มนิ้ววงกลมของเราลงไปในอ่างน้ำที่มีฟองสบู่ ค่อยๆ ยกมือขึ้นมา และให้เป่าฟองสบู่ผ่านทางนิ้วมีวงกลมเพื่อทำลูกบอลฟองสบู่
5. ให้เราสังเกตลูกบอลที่เราได้มา เราจะเห็นว่ามืออากาศอยู่รอบๆ ฟองสบู่ แต่อย่างไรก็ดี ฟองสบู่ก็ไม่ได้ให้อากาศก็เข้าไปอยู่ในตัวของมัน รอบๆ ขอบเขตของฟองสบู่มีอาณาเขตที่ทำให้อากาศไม่สามารถเข้าไปได้ ให้เวลาเด็กๆ แต่ละคนที่จะได้ทำ “ นิ้วเป็นวงกลม ” และเป่าฟองสบู่ หลังจากที่เด็กๆ แต่ละคนได้มีโอกาสทำลูกบอลฟองสบู่แล้ว ก็ให้เด็กๆ ได้เช็ดมือด้วยผ้าเช็ดมือที่เตรียมไว้ แล้วก็ให้เด็กกลับไปนั่งที่ได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน :

ครูพูดว่า:

1. ให้เด็กๆ ได้จินตนาการว่าลูกบอลฟองสบู่อยู่ล้อมรอบตัวเรา นี่เปรียบเหมือนกับพื้นที่ส่วนตัวของเรา เราทำสิ่งที่ถูกต้องได้ โดยการหยุดยั้งคนอื่นหากเขาพยายามจะเข้ามาในพื้นที่ส่วนตัวของเรา อย่างไรก็ตามเราก็ทำสิ่งที่ถูกต้องได้โดยการเปิดพื้นที่ส่วนตัวของเราเพื่อให้อีกคนเข้ามา ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเลือกคนแบบไหนให้เข้ามา หรือเลือกคนแบบไหนให้ออกไป
2. มีใครที่เราอยากให้เขาเข้ามาในพื้นที่ส่วนตัวของเรา แล้วมีใครบ้างที่เราไม่ต้องการให้เข้ามาในพื้นที่ส่วนตัวของเรา
3. เป็นเรื่องที่สำคัญมากในการอนุญาตให้คนที่หวังใจเราได้เข้ามาในพื้นที่ส่วนตัวของเรา เพื่อที่เขาจะได้แสดงความรักและมิตรภาพที่ดีต่อเรา มีทางไหนบ้างที่คนอื่นๆ จะแสดงความรักและมิตรภาพให้เราได้ (คำตอบที่คาดหวังว่าจะได้รับเช่น: กอด, หอมแก้ม หรือ หน้าผากจับมือ , แตะหลัง , เอามือวางที่ไหล่ ฯลฯ ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของที่นี่) หากว่าเราไม่ได้รับความรัก หรือมิตรภาพจากคนที่เรารัก เราก็อาจกลายเป็นคนที่โศกเศร้า หรือ เหงาได้
4. บางครั้งเราก็รู้สึกไม่สะดวกใจที่มีคนบางคนเข้ามาในพื้นที่ส่วนตัวของเรา เมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้นก็เป็นเรื่องเข้าใจได้ที่จะขอให้เขาออกไป มีอะไรบ้างที่เราสามารถบอกให้คนบางคนออกไปจากพื้นที่ส่วนตัวของเรา? ให้เขียนคำตอบของเด็กบนกระดาน (คำตอบที่คาดหวังว่าจะได้รับเช่น : กรุณาออกไป , ฉันอยากอยู่คนเดียวในตอนนี้ , ฉันอยากทำสิ่งนี้ด้วยตัวเอง)

5. ส่วนมาก คนที่เข้ามาในพื้นที่ส่วนตัวของเราจะทำตามในสิ่งที่เราขอร้อง เพราะว่าคนๆ นั้นเป็นห่วงเรา อย่างไรก็ตามก็ยังมีคนที่ทำให้เราไม่ได้รับความสะดวกสบายใจเมื่อเขาได้เข้ามาในพื้นที่ของเรา ความจริง เด็กๆ อาจรู้สึกกลัว หรือ โกรธเมื่อคนๆ นั้นได้เข้ามา เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นก็เป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในการบอกคนๆ นั้น ว่าขอให้เราได้อยู่ตามลำพัง หากว่าคนๆ นั้นไม่ยอมให้เราอยู่ตามลำพัง ให้เราบอกผู้ใหญ่ที่เราไว้วางใจได้เกี่ยวกับคนๆ นี้ มีอะไรที่ผู้ใหญ่ที่เราเชื่อถือจะทำให้เราได้ ให้เด็กๆ บอกชื่อผู้ใหญ่อย่างน้อยหนึ่งคนที่เราไว้วางใจได้ (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)
6. บางครั้งเราอาจต้องการเข้าไปในพื้นที่ส่วนตัวของใครบางคน อย่างไรก็ตามมันเป็นเรื่องที่ไม่สุภาพมากที่จะทำอย่างนั้นหากว่าเราไม่ได้ขออนุญาตจากเขาก่อน หากเราต้องการเข้าไปในพื้นที่ส่วนตัวของใคร เราควรทำอย่างไร ? (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)
7. โดยปกติเราควรขออนุญาตก่อน ยกตัวอย่าง เราอาจพูดว่า “ฉันขอกอดเธอได้ไหม” หรือ “ฉันเล่นกับเธอได้ไหม” สิ่งที่สำคัญที่สุดคือเคารพในสิ่งที่คนๆ นั้นได้บอกกับเรา
8. เด็กๆ เคยขอกับใครไหมว่าขอให้เราได้อยู่ตามลำพัง? คนๆ นั้นได้ให้ความเคารพสิ่งที่เราขอร้องหรือไม่? ใครจะอาสาเล่าถึงสถานการณ์คล้ายๆ กันที่เคยประสบมาบ้าง บอกว่าเรารู้สึกอย่างไรเมื่อบอกให้คนๆ นั้นว่าขอให้เราอยู่คนเดียว (ให้เวลากับเด็กๆ ที่อาสา)
9. เคยมีใครบอกกับเราว่าขอให้ทั้งเขาหรือเธอให้อยู่ตามลำพัง แล้วเราได้เคารพในสิ่งที่เขาขอร้องให้เราทำหรือไม่ ให้เราได้เล่าถึงสถานการณ์คล้ายๆ กันที่เคยประสบมา บอกความรู้สึกว่าเรารู้สึกอย่างไรเมื่อมีคนบอกให้เราทั้งเขาหรือเธอไว้ให้อยู่ตามลำพัง (ให้เวลากับเด็กๆ ที่อาสา)
10. ให้เด็กๆ ในชั้นได้จับคู่ แล้วให้เล่นตามสถานการณ์ดังต่อไปนี้
 - o ขอให้เพื่อนที่เป็นคู่ของเราได้ออกไปจากพื้นที่ส่วนตัว โดยการพูดตามประโยคเหล่านี้ว่า : กรุณาออกไป ฉันอยากอยู่คนเดียวในตอนนี้ ฉันอยากทำสิ่งนี้เพียงลำพัง (จะเพิ่มข้อความเข้าไปก็ได้)
 - o ถามเพื่อนที่เป็นคู่ของเราโดยการขอเข้ามาในพื้นที่ส่วนตัวโดยพูดตามประโยคนี้ : ฉันขอกอดเธอได้ไหม ฉันเล่นกับเธอได้ไหม ฉันช่วยเธอทำสิ่งนี้ได้ไหม (จะเพิ่มข้อความเข้าไปก็ได้)

การสรุปบทเรียน :

ครูพูดว่า:

1. ทำไมเราจึงคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญในการเคารพพื้นที่ส่วนตัวของคนอื่น (ให้เด็กๆ ได้ช่วยกันตอบ)
- ทำไมเราคิดว่าต้องระมัดระวังในการที่ใครจะเข้ามาในพื้นที่ของเรา (ให้เด็กๆ ได้ช่วยกันตอบ)
2. เรามาอธิษฐานด้วยการขอให้พระเยซูประทานกำลังให้กับเราแต่ละคนในการปกป้องพื้นที่ส่วนตัวของตัวเอง

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and run across the entire width of the page. There are no margins, text, or other markings present.